UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. Pater quoad alimenta filij, ejusdemque exhære dationem & vota.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

Tridentini, *sess.24. cap.18.de Regul.* de qua fusè Suar.*l.c.* quod vbi excommunicationem contorsit adversùs eos, qui per vim fœminas cogunt(non loquitur de Maribus) ad ingressum Religionis,tandem extēdit ad eos,qui illas impediunt, his verbis : *Simili quoque anathemati subijcit eos,qui sanctam Virginis, vel aliarum mulierum voluntatem velum accipiendi,vel voti emittendi, quoque modo, sine iusta causa, impediunt.* Hæc Concilium. Impediunt verò primò, (ut *ibid.* habet Suarez *n.13.*) omnes illi, qui per vim directè,vel indirectè illatam fœminæ,directè impediunt ejus voluntatem, id est, per graves minas,vel similia,&c. Secundò,qui per similem vim Monasterio illatam,impediunt, ne ibi mulier admittatur. Tertiò, valdè probabiliter,etiam ij,qui decipiunt falsis rationibus fœminam, ut mutet voluntatem ingrediendi in Monasterium,vel in eo perseverandi:at eum,qui precibus,& promissionibus obtinet à fœmina, ne continentiam profiteatur, quamvis sic impediat,ne velum accipiat,aut votum emittat;non comprehendi ab hoc Concilij decreto docet *ibid.* Suarez: quia sic non propriè impedit voluntatem, sed procurat ut voluntas mutetur, seu non habeatur ; multò magis,quia modus hic per preces dissuadendi, nullam continet injustitiam; sicuti continet vis, fraus,& prædicta deceptio. Atque ex his animadversis, sive parentes, qui filium,sive alios,qui quamlibet puellam retrahunt precibus, & lacrymis à Religione;immunes esse ab excommunicatione lata per hoc Concilij decretum;sed solùm facere contra charitatem,*n. præcedente* declaratam.

Quoad restitutionis obligationem.

9. Veniamus jam ad aliud caput de restitutione. Assero precibus, similibúsque blandimentis, sine vi, vel fraude dissuadentem alicui ingressum, vel suadentem egressum, ad nullam restitutionem obligari. Ita Lessius Sanch. aliique apud de Lugo *de iustit. tit. 1. dict.9.sect.3.* Petr.Navar.Bannez.aliisque apud Dicastillum *l.2.de iust. tr.2.d.7.dub.2.n.42.* Non ipsi egresso, vel non ingresso; quia contra eum,cùm ipse voluntariè assentiatur, nulla injustitia committitur, quare nulla restitutionis obligatio enascetur,quæ ad solam injustitiam consequitur.Nam ipsi Religioni(quidquid alij in contrarium sentiant,cum Molina *t.5.de iust.tr.5,d.51.§.51.arbitror verò,*)quia neque contra ipsam hoc modo injustitia fit ; cùm enim peccatum huius consulentis, seu allicientis non sit aliud,nisi cooperari ad egressum Religiosi, vel ad non ingressum; cùm ejusmodi egressus, vel non ingressus non sint peccata contra justitiam, sed ad summum contra Divinam inspirationem;vel contra Votum ; nec erit contra justitiam; peccatum ad illas actiones permoventis. Pluribus hæc prosequuntur Doctores laudati: mihi autem hactenus disputasse,sufficiat:quò, amantissima filia, noscas vim nullam adversùs pium propositum tuum à quopiam afferti licitè posse.

10. Hæc aliáque similia Hierotheus. Quæ ita permoverunt Patrem Plutogenem, ut is Metildæ sacrum velum assumendi bonam veniam se concessurum spoponderit. Et certè statim ac in vrbem ab agro post mensem regressus est,constituta ei piangui dote, promisso stetit. Tu verò his suspice, Lector, divina consilia.Tandiu vis tam produxit Plutogenes senex, ut hanc sanctissimem puellam jam grandiore ætate provectam, totius Monasterij, quod sub nomine,& tutela *Sancti Salvatoris*,nostro Panormitano Collegio non multis passibus distans,celebre est Panormi, viderit præfecturam agere hoc est, vulgari vocabulo, *Abbatissam* eo prorsus tempore, quo ejusdem filius Thermagoras Antistes,ut modò memini, admirabili prudentia,ac singulari morum probitate,Panormitanam Ecclesiam gubernabat.

11. Illud animadversione dignum porrò est. Vidisti enim, amice Lector, consilio,opera,authoritate doctissimi Theologi moralis, quo hæc prudentissima familia pro expiatione peccatorum vtebatur ; quam multa fortunatum exitum, vltra omnem expectationem, sortiti sunt.Tantum ergo præstat sapientibus viris,ac piis animas Fidelium formandas, regendásque committere, nam propterea Theologos morales, qui huic opeti insudant, atque in docendis ,instituendisque confessariis permaximò laborant, magni faciant(absit verbo invidia)velim omnes. Tu, qui mea hæc legis,si adolescens es,ac tyrocinium tantæ scientiæ ponere jam decrevisti, eorum limina tere, eos sæpè interroga, illorum lectionibus assiduè,ac frequenter assiste;quò aptior ad tantum munus animas regendi, quo nullum est excellentius, efformeris.

12. Iam verò dum avidis auditorum auribus, quæ retulimus, aliáque plura propinaret Hierotheus,ex cujus ore magis,quam ex platone, melle, dulcior ob inditam à natura leporem, fluebat oratio : vergebat ad occasum Sol, atque à vicinis montibus, arboribúsque longiores se dimittebant umbræ. Quare Theologo dicenti quies, familiæque pro suo cujusque libitu, consuetæ ambulationes per amœna viridarij spatia concessæ sunt. Quorum exemplo,& mihi à Benigno Lectore,ne plus nimio in scribendo desudem, tantillum oro, quietis,absolutum jam Dialogo permittatur.

CAPUT III.

Quid Parentes Filiis, Quid Conjuges Conjugibus invicem debeant, &c.

VT valdè obvia, & omnibus penè cognita prætermittam ; ea dumtaxat compendiosè disseram de Patre, ac Mattre, nec aliqua subticebo de Marito, & Vxore,quæ nonnnulla explicationis luce pro tyronibus indigere videbuntur.

§. I. *Pater quoad alimenta filij, ejusdémque exhæredationem,& Vota.*

Pater filio legitimo.

1. QUoad Patrem. Quæret quis : Primo, An Pater teneatur alimenta præstare filio legitimo? Respondeo teneri ,etiamsi filius authoritate Principis fuerit prosceptus,etiam si fuerit excommunicatus,etiamsi dissipaverit ea, quæ Pater fortè eidem assignaverat pro alimentis,etiamsi filius potuerit,sibi suo labore, vel aliunde providere, re ipsa tamen non providit.Ita Azor.*p.1. lib.2. cap.4. quæst.7.* Ratio horum, similium est ; quia adhuc filius est ; & pars patris ,de Iure naturæ patri commendatus, excipe quæ dicam *num.8.* Quod si Pater bonis careat, polleat verò mater; hæc succedit in hæc obligatione & utroque deficiente,Avi,vel alij progenitores paterni ; & his quoque deficientibus, Avi,progenitoresve materni, Addit Azor. *ibid. cap.5. quæst.8.* & tandem consanguinei propinquiores,id quod,nisi fortè intelligas fratres sorores, ac patruos, durum mihi videtur. Lege Surd. *de alimentis, tit.1. quæst.* 28. Si filius habeat unde vivat; liberabitur pater, matérve, aliúque ab alimentis porrigendis;quia cessat tota causa,nempe filij necessitas.

2. Nomine autem alimentorum, hîc veniunt victus vestitus domus, lectus, medicinæ, impensæ funeris, imò & uxoris, filiique sustentatio : atque hæc omnia juxta cujuscunque conditiones; ita, ut filio nobili debeantur, & famuli, & pædagogus, & libri,& impensæ necessariæ ad studendum, & juxta morem patriæ,etiam equus. Ita Sanchez *in constrom. 2.l.4.c.3.dub.34.& passim.* Hæc enim: & similia, cùm his indigeat filius,alimentorum nomine hîc comprehendūtur. Uno verbo,debentur alimenta secundùm statum, non verò solùm secundùm naturam.

3. De excommunicato addit Azor. *loc.cit. q.8.* limitationem,ut ei à patre non debeantur alimenta,sed solùm

victus

victus ne fame pereat, quando sponte sua filius in excommunicatione persistit. Id mihi difficile videtur. Esto enim, peccet tunc filius absolutionem negligens; tamen non videtur pietati Ecclesiæ conveniens, ut velit cogere parentem ad deserendum filium. Nec obstat Glossa, & Abbas apud Azor. *ibid.* adducti pro ea limitatione: ij enim non loquuntur de parentibus, quibus peculiaris cura filiorum insita est à natura, sed de aliis extraneis.

4. Adeo rigorosum est hoc onus filium alendi, ut peccent mortaliter parentes, si sinè gravi causa suos infantes in hospitali alendos exponant. Ita Sanch. *cons. t. 1. l. 1. cap. 5. d. 4.* vide etiam *d. 5. num. 74.* Azor. *lib. c. 5. q. 7.* facis hoc de Lugo, *t. 1. de iust.* Quòd si timor infamiæ, v. g. matris, vel similis necessitas ad talem expositionem parentem compellant (quo casu certè non peccabitur:) debebit ex probabili sententia Sanch. Azor. id fieri, animo restituendi Hospitali impensas faciendas in alendo exposito. Hospitali (inquam:) nam non placet Bassæus *in floribus, v. Adulterium, n. 9.* dicens posse restitui aliis pauperibus; si enim extat Dominus, seu legitimus administrator earum impensarum, nempe Hospitale; qua ratione ad alios pauperes te vertere jure potes; Vide quæ dicam, *lib. 8. tr. 4. c. 1. §. 3. n. 17.*

5. Dixi (ex probabili sententia:) nam mihi non est improbabile cum limitatione *mox* dicenda ex Layman, alia opinio Henriquez, apud Sanch. *l. c. num. 17. fin.* quam sequitur Dicastillus, *lib. 2. de iust. t. 2. d. 7. à n. 171.* docentis in eo timore, seu necessitate, non solùm non peccare parentes etiam divites exponendo filium in Hospitali; sed nec ad restitutionem teneri. Ratio est præsumpta voluntas Fundatorum, qui videntur ejusmodi Hospitalium erectione, cujuscunque generis necessitatibus voluisse consulere: & mihi placet distinctio Layman, *l. 3. tr. 3. p. 3. c. 17. n. 4.* si Hospitale sit dives, posse id sine dubio præsumi; quòd non ita facilè potest, si dives non sit. Hospitale magnum Panormi (ut audio) ita hos filios expositos alit, ut si in eorum patrum, maximè notitiam veniat; statim illis eosdem reddat, repetitis expensis hactenus exhibitis. Certè sic profiteretur eos tantum alere velle, qui sint omni ex parte destituti. Quare ejusmodi observatio, si adest, declarat hanc fuisse voluntatem Fundatorum atque adeò observandam.

Pater filio spurio, vel naturali.

6. Quæres secundò, an ejusmodi alimenta debeat Pater etiam filiis spuriis, quales sunt ex damnato congressu geniti, putà incestu, adulterio, sacrilegio, quibus Pater prohibetur aliquid causâ mortis donare, vel relinquere? Quod certè, præter cætera, factum est, ne legitimis hæredibus decrescat hæreditas. Respondeo debere. Ita Molin. Azor. Sanch. *mox* citandi. nam licet leges civiles etiam alimenta videantur prohibere: tamen quoad hæc sunt correctæ à Iure Canonico; cùm sit de Iure naturæ ut pater alat filium, quacunque tandem ratione ab ipso sit genitus. Hinc sequitur ex Sanch. *in cons. tom. 2. l. 2. c. 3. dub. 35. & 36.* patrem posse, imò & debere relinquere filio spurio alimenta proportionata suo statui; & filiæ spuriæ similem dotem (hæc enim succedit loco alimentorum) constituere non solùm ex bonis patrimonialibus, sed etiam ex fructibus redituum Ecclesiæ à patre perceptis, ex Azor. *p. 2. l. 2. c. 12. q. 4.* dotem, inquam, alimentis respondentem; si enim excedat, non potest: nam propterea ejusmodi excessum tum filia spuria; tum ejusdem maritus, restituere, etiam ante Iudicis sententiam, legitimis hæredibus (nisi fortè ipsi liberè remittant) obligabitur. Vide hæc diligenter disputata apud Molinam, *de iust. tr. 2. disp.* 168. Sanch. *loc. cit. dub. 39.* & *lib. 4. de matri. d. 26. à num. 20.* & *disp. 88. n. 32.* Azor. *loc. cit.* & *c. 8.* Fagund. *lib. 4. in decal. c. 1. à n. 6.* vbi inveniens hanc doctrinam non esse contra Constitutiones Pij V. qui videtur spuriis prohibere etiam alimenta; nam intelligit, quando aliunde ali possunt.

Imò Doctores apud Bardi *l. 1. select. q. 21.* non ignobiles docent filium, etiam spurium, si nascatur post donationem bonorum à Patre factam, posse à donatario legitimè petere alimenta. Donatario, inquam, nam si bona Patris ad alios pervenerint ex contractu oneroso, id non posse, ijdem notant.

7. De filiis naturalibus, qui illi sunt, qui generantur ex copula, nec approbata, nec reprobata jure civili hîc non meminimus: ijs enim certum est, non posse patrem alimenta denegare; imò posse, deficientibus filiis legitimis, omnia bona sua donare, vel relinquere, ut fusè Doctores. Cum autem dicimus Patrem non posse denegare alimenta filio, intellige si filius (quicunque ille sit, etiamsi is sit legitimus ex Bonacina) loco mox citando *p. 2. n. 2.* indiget: quando enim non indiget, non obligatur Pater. Id quod etiam docet Molina, & Sanch. *loc. cit.* quibus de Lugo *de iust. d. 24. à n. 121.*

Denique Spurius hæres constitutus à Patre sub conditione, si legitimetur à Principe, potest petere hæreditatem, & eam interim possidere, donec impetretur facultas, ut ex Sanch. notat. de Lugo *lib. 3. respons. moral. d. 35. n. 5.* Lege Sanch. *t. 2. consil. lib. 4. c. 7. dub. 16. 17. & 18.* aliòque ab ipso cit.

Causa negandi alimenta, & exhæredandi, &c.

8. Quæres tertiò; Potéstne licitè aliquando Parens alimenta negare filio? Respondeo posse, quando scilicet adest aliqua ex causis, ex quibus jure pater filium exhæredare valet, etiam legitimam eidem negando: nam ex ijsdé valebit alimenta negare, filiæ que dotè non constituere. Quæ eædem causæ faciunt, ut filius patri alimenta negare licitè possit. Ita Bonac. *t. 2. d. 4, in decal. præc. q. vnic. p. 6. §. 3. n. 1.* Covar. Molin, Sanch. aliique *passim* apud eundem Bonac. Ratio horum tangetur mox *n. seq.* Hæ autem causæ quatuordecim ferè numerantur in legibus, Authent. *ut cùm de Appell. cognosc. §. causas autem*, hoc est. Si filius (notitiam etiam & filiam, imò & nepotes respectu avorum) manus graviter in patrem inijciat. Si contumelia gravi afficiat. Si accuset, extra casum proditionis Patriæ, vel Principis. Si cum maleficis se intermisceat. Si insidietur vitæ patris. Si patris vxorem, hoc est, novercam violet. Si in iudicium deferat patrem cum ejusdem gravi detrimento. Si requisitus à patre incluso filius (non autem filia) illum non adiuvet. Si prohibeat patrem testari. Si Histrionicam, vel gladiatoriam artem exerceat, quando pater non est ejusdem artis. Si patre offerente dotem, & nuptias, filia minor viginti quinque annis luxuriosè vixerit. Si parentis fortè curam filius negligat. Si eundem captivum non redimat, cùm possit. Si fiat hæreticus, patre existente Catholico. Ita Bonac. *l. cit.* addit aliam causam, idest, si filius dilapidauerit bona patris, quam non posuit Azor. *l. c. c. 3. q. 6.* vide Authent. cit.

9. Sed insurgunt duæ difficultates: Prima, An quando Parentes exhæredare possunt filium: unde & licitè negare alimenta; id intelligatur de omnibus, hoc est, etiã de necessariis ad vitam sustentandam? Respondeo: ita intelligi docet Molina vterque apud Sanch. *l. 4. matrim. d. 26. n. 1.* aliique quia tunc filius ob suam ingratitudinẽ, non habetur ampliùs pro tali; solùm igitur perinde ac cæteri proximi, in extrema necessitate erit adiuvandus.

Non ita intelligi, sed pattem teneri hæc necessaria alimenta præstare, docet Covar. apud eundem Sanchez, quia esse phisicum filij nunquam amittitur atque semper in patre aliqua major obligatio residet, quàm in aliis. Vtraque sententia est probabilis. Hanc ut probabiliorem & certè magis piam libentiùs amplector.

10. Secunda difficultas: An possit exhæredari filius, atque à dictis alimentis expelli, si committat contra patrem aliquod peccatum simile, vel majus iis, quæ dicta sunt? Respondeo. Negant plerique, Mol. *t. 1. de iust. tr. 2. d. 176.* aliique apud eundem; nam in Authentica dicitur, ut præter causas numeratas, nulli liceat ex alia lege aliàs ingratitudinis causas opponere, Concedunt Clarus, Covarr. Reginald. apud Bonac. *t. 1. circa 4. Decal. præcept. d. 4. quæst.*

quæst. unica, c. 6. §. 5. n. 2. aliique apud Molin. *tract. de Primog. dubium dicit esse*, si enim pater exhæreditationem filio possit imponere, propter injuria ejusdem procedit, pari ratione propter æqualia, & multò magis propter majora: legi enim similia, ratio possit, præsertim cùm similis causa, aut gravior existit, favetur Avo, *per c. 1. lib. 2. tit. 5. §. 6. vers. Dico hic notandum.* Utique sententia in conscientia probabilis esto, etsi apud Judices prior habeatur probabilior.

Habens patrem, & filium, à quo derivatur?

11. Quæres quartò: Quid sentiendum de patre, quem *Patruum* appellant Latini, à quorum ortus derivatur: Pater Patruus est ille, qui filio genito, nec ex eo patre. Ille igitur, si forte erga, cujus derivatus à suo Patre, an à suo filio? Respondeo à Patre, ajunt Franciscus, Bel. Pratus, aliique apud Diana *p. 10. tract. 13. resol. 5.* Si quis qui filium genuit, eundem educare, & instituere jure naturæ debet: A filio (ut intelligantur, & inclinat, sed non cogitur: Dian. loc. cit.) quia plus debet filius patri, à quo suum esse habuit, quam pater filio. Utrumque probabile, ut indicat *Navar. cap. 27. lib. 2. cap. 5. n. 19.* dum sententiam primam probabiliorem vocat.

Dices: si utrique ex his sequi velit opinionem probabilem sibi favorem, non erit pater patruus sui alimentis. Respondeo: si utrique persistat in sua opinione sequenda, erit dividendum onus in utrique. Præsertim id æquitas postulat videtur; esto, sic speculativè & probabiliter, id non exigi à rigore iustitiæ. Vide *lib. 2. c. 5. §. 4. n. 11. Alere filium dubium.*

Pater quoad irritationem votorum filij impuberis spuri.

12. Quæres quintò, Quid de votis? Filio spurio, ut item naturali non legitimo potestne pater irritare voca in ipo casibus, in quibus posset legitimo divinus *suprà lib. 3. c. 16. §. 3. per totum?* Ratio dubitandi est, quia ratio, ex qua in parte procedit facultas irritandi vota, est Patria potestas in filium: At ex hac non habet pater potestatem patriam in spurium, nec in naturalem ergo, &c. Respondeo tamen posse perinde, ac legitimo. Ita Castro Pal. *tom. 3. tract. 15. de voto, d. 2. p. 7. num. 5.* Ratio est, quia distinguere debemus injuorem prædictæ rationis dubitandi; ex hac non habet pater eam summam potestatem, quam ipsa jura invexere, concedo. Nam habet eam potestatem procedentem ex ipsa generatione, quæ patri competit ex ipso jure naturæ, quæque sufficit ad munus regendi illum impuberem; atque adeò ad irritandum ejus vota, nego injuorem. Confirmatur: quia intendum, ut diximus *suprà, eodem lib. 3. c. 16. §. 3. numer. 21.* matri competit hæc potestas irritandi; & tamen certum est matri non esse concessam ex legibus, in filios patriam potestatem.

Castro Pal. *l. c.* & Sanchez, *lib. 4. jn dec. c. 35. num. 81.* docent hanc potestatem competere patri in filium legitimum absolutè: & in filium legitimum, tunc solùm, quando is tutorem non habet; quando enim eum habet, gubernatio ejusmodi filij ad ipsum tutorem spectat, utpote ex legibus, *instit. de Patria potestate, in pr.* sub ejus potestate constitutus: idem ego docui *superiùs, cum de Voti irritatione.* Verùm nunc, re attentiùs considerata, difficilis mihi doctrina videtur. Si enim in patre residet potestas naturalis, quâ filij imbecillitati pater consulat ante constitutum Tutorem, ut omnes fatentur; & per adventum Tutoris hæc naturalis potestas non tollitur, diminuitur, nec impeditur; solùm enim Tutori conceditur gubernatio quoad cætera civilia, non verò quoad ea, quæ pertinent immediatè ad res spirituales animæ, quarum dispositio ad jus civile nulla ratione spectat, cur tolli debeat potestas irritandi vota? Ad summum possit irritate Tutor ex consequenti; quia nimirum ex potestate gubernandi, quam illi concedunt tutores, consequatur facultas irritandi; & posset ita pater principaliter, quia per jura non nullitur, filium gerere, in quo [illegible] cultus. Nec novum, aliud plures posse eadem [illegible] residere intimate potestatem; cùm sciamus omnes, Religiosi pariter posse institui à Superiore locali, & Provinciali: Constitutiones hæc sapiens Lector, nova esse & singularia deprehendere, nisi hæc mihi valdè manifesta singularia esse.

Pater, quoad vota filij, vivente Avo.

13. Quæres tertiò: de Avo, viventer Patre, quoad eandem irritationem votorum. Id, quod ut commodè intelligi queat, ordinatim inventum illa [illegible] *Pratum Civium, f. de his qui sui, vel alieni juris sunt. Qui me, & [illegible] meæ nascuntur, in potestate meæ sunt. Item Qui ex filio meo, & nomen ejus (id est nepos, meus) [illegible] negotia ejus, quæ sunt in mea potestate, & promptu, & [illegible] & dominio meo sunt.* Hadrianus Veterus; ex filio, [illegible] quit, id est, descendentes per sexum virilem, sive ipsi [illegible] sint, sive fœminæ. Nam descendentes ex filia [illegible] sunt in potestate patris eorum. Et quidem hanc potestatem habere Avus, non solùm ex legibus positivis, [illegible] etiam ex vi naturæ; cùm ad primum genitorem pertinent [illegible] descendentes, tanquam ad principium [illegible] unum, sine quo suum esse posset.

14. Ex his ergo oritur difficultas: Cùm pater potestatem irritandi vota ac inimica in potestate patria, hanc [illegible] habeat Avus; consequenter, potestatem vovendi [illegible] pater, vivente Avo; quia nunc pater non est sui juris, [illegible] consequenter videtur habere filium in sua potestate. [illegible] gitur difficultas: quia Doctores, quos sequitur Castro Pal. *tomo 3. tract. 6. de voto, part. 7. n. 2. versus fin.* passim docent, si filius efficiatur servus, suspendi patriam potestatem in patre, ne scilicet filius teneatur pluribus [illegible] dire, nempe patri, & domino, eodémque modo si efficiatur servus ipse pater, ne scilicet simili ratione filius teneatur obedire duobus, nempe patri, & domino, [illegible] cujus dominio, seu potestate est pater, & consequenter omnia patris. Ergo pariter in casu nostro, si nepos est in potestate Avi, non erit in potestate patris, ne obedire duobus obligetur; & consequenter is, vivente Avo, filij vota irritare non poterit. Ex alia parte, cùm in patre semper resideat potestas veluti naturalis in filium, ratione generationis [illegible] ate ejusdem; neque sit inconveniens potestatem irritandi vota esse in duobus. [illegible] cuti respectu Religiosi est in rectore Conventus, & in Provinciali; videbitur alicui, etiam Avo convenire ejusmodi facultatem. Nihilominus video Sanchez, *in dec. lib. 4. cap. 35. numer. 81.* Suarium, *tom. 2. de relig. lib. 6. de voto, cap. 6. numer. 22.* Castro Palaum, *tom. 3. tr. 15. de voto, disp. 2. part. 7. num. 7.* disertè docentes, Avum nihil posse in vota nepotis, nisi mortuo patre quare privativè solùm patri viventi eam facultatem concedere manifestè videntur: & Ratio esse potest, quia facultas irritandi non est fundata solùm in quacunque patria potestate absolutè sumpta, sed maximè in ea potestate, quam quis habet in gubernatione domus, familiæ; & præsertim filiorum, quos genvit. hanc autem habet immediatè pater, eóque deficiente, Tutor, vel Curator, juxta doctrinam & limitationes *suprà* datas *lib. 3. c. 16. §. 3. num. 29.* hisque deficientibus Avus ex parte patris; & demum etiam Avo deficiente, mater; quòd si hæc etiam deficiat, jam sub nullius potestate erit filius. Atque ex hac ratione respondere facilè poteris ad difficultates allatas *num. præcedente.*